Anul III. — Nrul 41 Preţul unui exemplar 4 Lei. Timişoara, 6 Octombrie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE

De sub preşidenţia D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari şi muncitori Lei 200 | Pentru bănci şi fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ŢIERANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: TIMIŞOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Consfătuirea preşedinţilor L. A. N. C.

A doua şedinţă: I. Intensificarea acţiunei şi complectarea organizaţiilor. 1. Propaganda scrisă şi orală. 2. Complectarea organizaţiilor. 3. Chestiunea băncilor. 4. Alegerile comunale şi parţiale. 5. Relaţii externe. II. „Inaltul Consiliu de Apărare Naţională“. III. Manifestul către Români

La ora 3, d. prof. A. C. Cuza deschide şedinţa punând în discuţie primul punct al ordinei de zi:

I. Intensificarea acţiunei şi complectarea organizaţiilor.

1. Propaganda scrisă şi orală.

D. Prof. I. David (Huşi): Trebue o propagandă intensă, faţă de curentul care ne este absolut favorabil, şi care se cere să fie îndrumat şi canalizat. Sătenii zic: „Am încercat toate partidele cari ne-au înşelat, să încercăm acum şi pe cuzişti şi apoi vom vedea ce avem de făcut“. Partidele nu mai au cu ce să se ducă la ţară. Orice propagandă a noastră este binevenită. Dar crede, că propaganda scrisă trebue să aibă întâietate, pentru că ea pătrunde şi rămâne pe unde noi, personal nici nu ne putem duce. Orice vorbă de adevăr, poate apoi să fie distrusă uşor, de altă vorbă minciună, dar care vine în urmă. Pe când **adevărul scris**, este permanent şi nu se uită. Aceasta desigur că nu trebue să ne împiedice de a ne duce la sate, ci din contră. Dar din propria experienţă la ţară, am constatat, că satele cele mai accesibile propagandei orale, mai rezistente şi statornice în luptă sunt acele cari au fost pregătite prin propaganda scrisă.

D. C. Mihailescu-Floridor: Impărtăşeşte aceeaşi părere, şi citează propaganda sa la Brăila, cu foaia pe care o redactează „Solidaritatea creştină“, tipărită în patru mii de exemplare.

D. Ing. Gr. Bejan: Nu tăgădueşte marea utilitate a propagandei scrise, dar d-sa dă întâietate propagandei orale, mai vie şi mai imediat convingătoare.

D. Mihai Manea: Crede că propaganda în massă, prin mari întruniri publice, este cea mai de efect, pentru întărirea curentulci L. A. N. C.

D. Dr. Haralamb Vasiliu: Cere să se publice Calendare L. A. N. C., ca mijloace de propagandă, să răspândească ziarele, dar făcând şi propaganda orală, pe cât mai activă. Cere ca „Manifestul către Români“ să fie răspândit în număr pe cât mai mare.

D. Prof. Gh. Cârlan: Atrage atenţia asupra acţiunei la sate a partidului naţional-liberal, întovărăşit cu jidanii, şi împotriva căruia mai ales, L. A. N. C. va avea de luptat. Se cere ca prin ziarele L. A. N. C. să se arate starea de jidănire, în care se găseşte acest partid, care se serveşte de toate mijloacele pentru a înşela mulţimea că este partid naţional.

D. P. Donca-Manea: Zice că ziarul „Apărarea Naţională“ de la Iaşi este un ziar de doctrină, mai mult pentru intelectuali. Ar fi de dorit ca să apară şi un organ central, mai popular.

D. Nichifor Robu: este de părere ca „Apărarea Naţională“ ar trebui să apară în patru pagini din cari două să fie rezervate doctrinei şi două propagandei populare.

D. Prof. A. C. Cuza: Asupra propagandei scrise şi orale, zice că baza de granit a L. A. N. C., este doctrina şi programul cari lipsesc „partidelor“. Dar doctrina şi programul L. A. N. C. cer să fie ştiute şi înţelese. Aceasta nu se poate decât prin scris care să servească propagandiştilor noştri. In această privinţă, cea dintâiu scriere este **„Călăuza Bunilor Români“** (Ed. III Iaşi 1927) care cuprinde tot materialul nostru de propagandă, şi de organizare — **„Sistemul politic al L. A. N. C.“, Doctrina, Programul, Statutul, Regulamentul.** Iar ca ziar — fără a atinge pe celelalte — „Apărarea Naţională“ dela Iaşi pentru că este organul central, în care se publică toate comunicatele Preşedinţiei, actele emanate de la diferitele organizaţii precum şi directivele generale şi interpretările doctrinare, pe cari nici un membru al L. A. N. C., nu le poate ignora. Cu aceasta se vede care este **cadrul fix**, al ziarului „Apărarea Naţională“ de la Iaşi, din care ea nu poate ieşi: Interpretări doctrinare comunicate, acte oficiale, fapte, venind să ilustreze doctrina şi să dovedească necesitatea mişcării, cum a fost daunăzi de pildă, problema Pascaliei interesând marea mulţime cum sunt acum uciderile din Palestina, şi cum este cazul pretinsului preot creştin şi profesor la Facultatea de Teologie, „Gala Galaction“, in slujba jidanilor cu cari se amestecă, stricând limba românească, falşificând Evanghelia şi conrupând spiritul public, în deosebi mentalitatea preoţilor. Toate acestea sunt scrise de „Apărarea Naţională“ dela Iaşi, pe înţelesul tuturor, adică lămurit româneşte. Dar dacă sunt unele lucruri, prin natura lor, mai anevoe de înţeles pentru popor, aceasta nu este vina ei. Celelalate ziare ale noastre şi propagandiştii orali, au tocmai datoria să le popularizeze.

Cu aceasta răspund şi părerei vrednicului nostru luptător, d-l **V. Prelipceanu** (Fălticeni), care am văzut că cere să apară numai unul, sau două ziare „Apărarea Naţională“, de la Iaşi, şi „Infrăţirea Românească“, de la Cluj.

Eu cred că noi nu putem pretinde ca celelalte organe ale L. A. N. C. — precum este, de pildă „Svastica Banatului“ care apare cu o regularitate exemplară, condusă de eminentul nostru prieten, d. Al. Ţieranu un distins doctrinar al problemei jidăneşti, — sau „Solidaritatea Creştină“ a d-lui C. Mihăilescu-Floridor — să nu mai apară. Şi altele să nu se mai publice. Din contră. Cu cât vor fi mai numeroase ziarele L. A. N. C. — cu atât ele vor face dovada puterei sale, şi vor contribui mai mult la trezirea spiritelor. Numai să fie scrise cu îngrijire.

In rezumat: propaganda scrisă, este baza propagandei orale, iar baza propagandei scrise este „Călăuza Bunilor Români“, şi „Apărarea Naţională“ de la Iaşi, împreună cu toate celelalte ziare de doctrină, ale conducătorilor L. A. N. C.: pe cari Preşedinţii de organizaţii au datoria să le răspândească. Iar „Tineretul L. A. N. C.“ în deosebi, să formeze cercuri de studii, pentru pătrunderea doctrinei fără de care, nu vor fi niciodată luptători statornici, pentru realizarea programului ei.

2. Complectarea organizaţiilor.

D. G. Donca-Manea (Galaţi): Cere o schiţă a organizaţiilor existente, ca să avem o privire generală.

D. Prof. A. C. Cuza: răspunde că privirea generală, nu este posibilă decât din expunerile preşedinţilor de organizaţii veniţi pentru aceasta anume la consfătuire. Dă cuvântul d-lui G. Donca-Manea, ca să expună situaţia organizaţiei Galaţi, şi roagă pe ceilalţi domni preşedinţi, să-i urmeze.

Luând cuvântul, d. P. Donca-Manea, şi după d-sa d-l Marinescu ca reprezentant al d-lui căpitan M. Manolescu, expune situaţia L. A. N. C. la Covurlui. D. C. Mihailescu-Floridor, arată care este situaţia de la Brăila, unde d-sa lucrează în deplin acord cu d-l P. Jecu, mai puţin activ în ultimul timp, din motive de sănătate dar tot atât de energic în păstrarea aceloraşi convingeri. D. dr. Haralamb Vasiliu, zice că la Botoşani, d-sa luptă în deplină înţelegere cu părintele C. Possa, care desfăşură o rodnică activitate pe terenul cultural. D. Gh. Cârlan, arată că la Suceava situaţia s'a clarificat de la sine în ultimul timp, fără ca să mai existe nici un motiv de disensiune internă. După ce se discută situaţia generală constatându-se lacunele judeţelor încă neorganizate. Consfătuirea hotărăşte:

Preşedinţii organizaţiilor se vor interesa, pe cât cu putinţă, şi de organizarea judeţelor limitrofe, neorganizate.

3. Chestiunea băncilor.

D. Ing. Gr. Bejan: Cere să se lămurească, de consfătuire care este atitudinea L. A. N. C. faţă de băncile înfiinţate, şi cari sunt pe cale de a se mai înfiinţa, de către membrii săi. Pune în vedere consfătuirei, plângerea sătenilor de la Iaşi că jidanii li i-au 10 la sută pe săptămână, sau 520 la sută, pe an.

C. C. Mihailescu-Floridor: Lucrează ca să înfiinţeze o bancă la Brăila, pentru care s'a subscris, până acum un milion de lei.

D. Nichifor Robu: Băncile ce se vor înfiinţa să nu poarte numele organizaţiei „Apărarea Naţională“. Dar înfiinţarea lor este o necesitate.

D. Prof. I. David: Incercarea ce s'a făcut cu banca, la Huşi s'a izbit de intriga şi uneltirile duşmanilor. Crede că conducătorii Ligei, nu pot fi şi conducătorii de bănci.

D. Prof. Gh. Cârlan: Cere ca procesntele fixate de bănci, să nu treacă de 18 la sută, în împrejurările actuale.

D. Prof. A. C. Cuza: Ca organizaţie în primul rând, politica, dar totodată economică şi culturală, L. A. N. C. nu se poate dezinteresa de un mijloc puternic în lupta economică, precum este banca. Ar fi ca să-şi dea ea însăşi un brevet de incapacitate, şi să lese partidele singure să se folosească de acest mijloc de luptă, iar jidanii să jăfuiască poporul cu 520 la sută pe an, cum ni-a spus d. inginer Gr. Bejan, că se practică de dânşii prin satele de la Iaşi, ca şi pe aiurea, desigur. Dar odată acestea fiind stabilite, să nu se uite, că banca poate fi şi o armă cu două tăiuşuri: prin conflictele dintre interesele împrumutătorilor şi interesele împrumutaţilor. Se cere dar cea mai mare prudenţă şi un spirit de înaltă dezinteresare — care nu exclude folosinţa legitimă — care să le domine: înlăturând, cu rigoare, orice speculă cămătărească. Cu aceste precizări, băncile pot să fie tuturor, de cel mai mare folos, şi trebue promovată de L. A. N. C.

După discuţie Consfătuirea hotărăşte:

L. A. N. C. va promova formarea de bănci, în spiritul doctrinei sale de apărare naţională creştină, fără ca ea însăşi să ia parte la conducerea lor.

4. Alegerile comunale şi parţiale.

D. Iuniu Lecca: Este necesar ca L. A. N. C. să participe la alegerile comunale, atât la ţară, cât şi la oraşe. După noua lege administrativă, jidanii vor intra în număr mai mare în consiliile comunale. Se impune dar fie chiar numai în scopuri de propagandă, ca L. A. N. C. să se prezinte cu listele sale, curat româneşti. In ce priveşte alegerile parţiale pentru Cameră, este de neapărată trebuinţă, în primul rând, să se pună candidatura Preşedintelui L. A. N. C. d. Prof. A. C. Cuza care să fie susţinută de toţi Preşedinţii organizaţiilor, rămânând să se pună şi alte candidaturi, cari se vor socoti favorabile.

D. P. Donca-Manea: La alegerile comunale, să nu punem liste decât acolo unde avem oameni cu totul convinşi şi siguri, căci altfel îi perdem. Candidatura Preşedintelui nostru, la Cameră să o susţinem cu toţii.

D. Prof. Gr. Cârlan: In alegerile comunale, să nu punem liste decât numai la oraşe, şi numai prin excepţiune, unde suntem cu totul siguri de oamenii noştri la sate. La alegerile parţiale să luptăm pentru candidatura d-lui Prof. A. C. Cuza, în primul rând.

După discuţie Consfătuirea hotărăşte:

In alegeeile parţiale: se hotărăşte, în principiu, susţinerea candidaturei d-lui Prof. A. C. Cuza. In alegerile comunale: candidarea este lăsată liberă la hotărârea Preşedinţilor de organizaţii.

5. Relaţii externe.

D. Avocat I. Delateişani: Intocrându-se de la Paris, unde a petrecut mai mult timp pentru studii şi-a luat parte la acţiunea studenţimei internaţionale, ca membru în organizaţia ei, având prilej să se ducă în aceeaş calitate, acum în urmă, şi la Sofia, unde a asistat la o întrunire a studenţilor bulgari, îşi îndeplineşte datoria de a comunica Consfătuirei impresiile ce a cules şi cari sunt de natură să modifice relaţiile noastre externe în primul rând, ale studenţimei române se înţelege. Are durerea să constate că Franţa stă tot mai mult sub influenţa jidanilor, a francmasonilor şi a extremiştilor, fiind ameninţată să devină un Stat bolşevic. Orientarea noastră trebue să se îndrepte către acele ţări, cari au interese comune cu noi, în ce priveşte problema jidănească, cea mai urgentă din toate problemele câte preocupă naţia românească primejduită. Aduce la cunoştinţa Consfătuirei, că din această iarnă ia fiinţă, **Federaţia internaţională a studenţimei antisemite“**, formată din Români, Bulgari, Unguri, Austriaci, Germani şi Poloni. Federaţia va avea sediul la Bucureşti, unde urmează să se întrunească un **Congres antisemit mondial**, dacă va fi cu putinţă, chiar în anul viitor.

D. Prof. A. C. Cuza: Felicitând pe d. avocat I. Delateişani, pentru rodnica sa activitate naţionalistă, sunt de cea mai mare însemnătate nu numai pentru L. aA N. C., ci pentru orientarae politicei noastre externe în genere. In lumina lor, se vede unde duce **politica de jidănire**, ca acea a d-lui N. Titulescu, şi a guvernelor, precum şi **acţiunea de vraibă**, cu celelalte naţii, în deosebi cu Ungurii, pe care o cultivă jidanii satanici prin presă şi prin diplomaţie, ca să ne ex-

(Continuarea pe pag. II-a)

Conducerea căilor ferate, e lăsată pe mâna unui nepriceput

Articolul de mai jos ne-a fost trimis de un funcționar inferior cfrist, unul dintre cei mulți și necăjiți.

Grație actualului guvern, priceputul inginer conducător al serviciului alimentărei cu apă din Timișoara, d. Stan Vidrighin, a ajuns director general al căilor ferate române; post cu grea răspundere, unde se cere muncă și pricepere.

D-l Vidrighin, e a tot știutor, se pricepe la canalizare, la poștă, la primărie și mai ales în consiliile de administrație ale întreprinderilor comerciale jidovești, banii să iasă, că se pricepe la toate, numai la conducerea căilor ferate, nu se pricepe.

Nu că zicem noi, dar o știe toată lumea: d. Vidrighin, e cel mai nepriceput inginer în materie de cale ferată. D-sa, se pricepe doar la amenințarea și nenorocirea personalului căilor ferate. Din „Papuaș“-ul cârlionțat, a ajuns tigru sălbatic și fioros, torturatorul slujbașilor ceferiștii.

Din primele zile când a venit la conducerea căilor ferate, a început cu teroarea: mutări, suspendări, destituiri — toate ilegale — numai și numai ca să îngrozească personalul, să arate lumii că este conducător.

E un om insuportabil, care, în crizele de nepricepere, amenință și dă ordine, cari nu au alt efect, decât să samene anarhia în personal. Caracter răzbunător, caracteristic tuturor acelor cari sunt în posesia stomacurilor defectuoase, pentru cel mai mic lucru aplică pedepse fantastice.

Boala de care suferă mai mult d. Vidrighin, e imitația; ca și foștii să-i predecesori, dă ordine cu nemiluita, cari, puse față în față, se contrazic unul cu altul, scoțând în relief nepriceperea conducătorului în toată goliciunea.

Azi — sub conducerea acestui nepriceput — mai mult ca ori când, lucrările merg încet și prost: lipsă de vagoane, de locomotive, trenurile sosesc și pleacă cu întârzieri mari, etc. etc... Sabotajul se dezvoltă îngrozitor, ordinele terorizatoare se înmulțesc, nepriceperea ese și mai mult la iveală.

O nouă organizare, regie autonomă, d-l Vidrighin împuternicit cu drepturi, își face de cap. Ultimul ordin nechibzuit, relativ la întârzierea trenurilor zice: „să se reducă și chiar să se suprime primele pe inspecțiile de mișcare unde se produc întârzieri“.

Ștrașnic ordin, să i-ai de unde n'ai dat. Dezgustul de serviciu crește și noi trebuie să ne îngrijorăm.

Atât i'ar mai trebui nepriceputului, să suprime primele, un drept câștigat prin muncă; unui personal muncit, necăjit, desbrăcat și nemâncat din cauza salariului de mizerie ce primește azi și care știe că între salarul lor și al nepriceputului conducător, e o diferență de câteva sute de mii de lei.

Ce-i pasă „lui“! Și'a asigurat un onororiu gras de 300.000 lei lunar la calea ferată — sumă cu care se putea plăti înaintea „lui“ șase directorii generali — fără a mai vorbi de celelalte gheșefturi și funcțiuni, — în parte plătite tot de stat.

Dar'nu numai atât: d-l Vidrighin e un funcționar ilegal, cel puțin așa zice statul funcționarilor publicii, din care face și d-sa parte, **că un funcționar de stat nu are voie să ocupe decât o singură funcție, contrar va fi destituit;** *ori, d-l Vidrighin, și azi, încă mai funcționează la serviciul alimentări cu apă al orașului Timișoara, deci trebuie destituit dela calea ferată, și înlocuit cu altul mai priceput,* **care să se ocupe numai de calea ferată.**

Dar ce zic, azi trăim în faza când totul se poate comercializa, iar d-l Vidrighin, ca unul crescut în lojile francmazone ale Lloydului timișorean, știe să comercializeze totul, însă numai în favoarea d-sale și defavoarea altora.

Cam așa e situația d-lui Vidrighin și să nu ne mire faptul, când vedem că cea mai mare instituție a țărei noastre se clatină din temelii, căci e lăsată pe mâna unui nepriceput.

Legea circulației pământurilor

Așa se chiamă legea publicată în Monitorul Oficial din 20 August 1929 prin care împroprietăriții pot să-și vândă loturile lor.

Guvernul văzând că s'au făcut mari greșeli cu împroprietărirea țăranilor, că s'a dat pământ la foarte mulți nevolnici, nepricepuți la lucrul câmpului, și cari n'au nici inventar agricol, n'au adică pluguri — boi, și semânța selecționată, și că din cauza asta producția generală a țărei — scade iar multe pământuri rămân pârloage s'a hotărât să vină în ajutorul țăranilor harnici — și chiaburi, — dându-le posibilitatea să posedă până la 44 jug. pământ, cumpărând de la împroprietăriți.

Cum cea mai mare parte din împroprietăriți, căpătând pământ pe de geaba îl vând pe de geaba — după proverbul: „în dar a venit de haram se duce“. Legea circulației bunurilor pune o piedecă speculatorilor de pământuri — și invaziei negustorilor evrei la sate când cere cumpărătorilor să îndeplinească o condiție importantă și anume: să fie muncitori de pământ.

Pentru ca învățătorii, preoții și slujitorii bisericești împart nécazurile și durerile cu scormonitorii aprigi ai gliei legea îi consideră și pe ei muncitori de pământ și le dă voe să cumpere și ei până la 44 jug. de familie.

„Cumpărătorii nu vor putea stăpânii la data cumpărărei, împreună cu pământul cumpărat mai mult de 44 jug. pământ cultivabil de familie, înțelegându-se prin familie soția și copii minori necăsătoriți“.

Pentru vânzători legea cere două condiții: Să fie fost puși în stăpânire sau în posesie cum se spune trecuți fiind și în cartea funduară, și a două condiții: să fie plătit prețul integral al pământului către Stat.

„Cumpărătorii și vânzătorii fac dovada condițiilor de mai sus“, prin certificate eliberate de primăriile și perceptoratele respective“.

„Viile, livezile cu pomi fructiferi, pepinerile ori ce întindere ar avea pot fi vândute și cumpărate, chiar dacă vânzătorii și cumpărătorii nu îndeplinesc condițiunile de mai sus“.

Tot așa și locurile de casă până la cel mult 1 hectar.

Toate vânzările acestea sânt valabile numai dacă sânt făcute prin acte proprii pentru a fi intabulate în cărțile funduare.

Coloniștilor Ardeleni prolifici și viguroși cărora li s'a dat pământ **ca să facă o centură de apărare la granița de vest, contra străinilor care acaparează pământurile satelor noastre,** legea nu le dă voe să vândă dar le dă dreptul să cumpere de la cei neși până la 44 jug.

Căci numai cei leneși — cei nepricepuți, cei cari nu-și iubesc țara își vând pământul. Cei ce vând să-și bage bine în cap acest lucru. **Cei ce cumpără pământ aceia sunt stăpâni în țară și peste țară, iar ei robi vor rămânea.**

Adrian Brudariu.

„Jănialul“ Finkelstein și încă mai „jănialul“ Sárkány

„Temesvarer Zeitung“ despre „cariera“ unui excroc aventurier

Mulți timișoreni își amintesc, desigur, despre existența unui oarecare Finkelstein-Scântee, care, mai acum câtiva ani, venit de pe la Bârlad, făcea aici pe... gazetarul **român.** *(Devenit din Finkelstein dija Scântee, individul zicea că este* **prăsă** *românească.) In realitate, numitul Finkelstein era mai mult excroc decât gazetar; sunt și azi în Timișoara câțiva români creduli, cari ar putea să ne dea amănunte senzaționale despre:* **cum și cu cât** *i-a înșelat jidănașul acesta; ba mai era, acest Finkelstein, bănuit și de spionaj, și se mai găsesc și azi — pe undeva — dosare despre activitatea în această direcție a individului.*

Sfârșitul „carierei“ lui Finkelstein la Timișoara a fost foarte tragic: bătut tot a douazi de victimele excrocheriilor sale, hărțuit mereu de autorități, a dispărut într'o bună zi, nu se știe unde.

Iată însă, că, acum, după scurgerea atâtor ani de zile, redacțiile timișorene primesc hăt din Buenos-Aires o revistă — „Românul“ — pe a cărei copertă se răsfață numele jidănașului Finkelstein-Scântee ca redactor. Revista se prezintă, redacțional, cât se poate de pauperă, de aceia nici nu i s'a dat în redacțiile timișorene vreo atenție — cu excepția veselului Gabriel Sárkány dela „Temesvarer Zeitung“ care, în n-rul din 29 Sept. a ziarului d-lui Lofas, găsește că ovreiașul excroc și aventurier a scos o revistă prima, este **jănial,** *are o peană, un talent ș'un temperament ceva extra.*

Despre „Temesvarer Zeitung“ eram obișnuiți să se spună că se redactează cu foarfeca și cu limba, dar ca pasiunea lingvală să fie atât de poznașă în această redacție ovreo-germană încât **jănialul** *Sárkány să scoată dintr'un patentat excroc și aventurier un* **jănial** *și plin de temperament gazetar, e prea mult.*

In numele bunului simț, protestăm.

Oricât ar fi de răspândit între jidani obiceiul de a face din orice **purăț** *un* **jăniu,** *e totuși prea mult ceea-ce s'a scris în „Temesvarer Zeitung“ despre un excroc ca Finkelstein-Scântee care cine știe pe ce nenocit a mai făcut să între la apă, în îndepărtata Brazilie; căci pariem — nici chestia cu revista „Românul“ nu poate fi ceva curat.*

Consfătuirea președinților L.A.N.C.

(Continuare de pe pagina I-a)

ploateze și să ne domine. Mai avem interes să fim uniți cu toți acei, cari luptă împotriva acestei dominațiuni parazitare, jidănești.

Din acest punct de vedere, socotesc că **studențimea română — victimă a unei proaste intrigi a jidanilor și jidăniților — a făcut o mare greșeală că nu s'a dus la Budapesta.** Eu am fost acolo, și mă mândresc să spun că am fost primit cu formele celei mai alese ospitalități cavalerești, pot zice chiar, cu pretenie. La congresul internațional al studențimei, cu atât mai mult cred că era exclusă orice jignire a studențimei române, jugoslave, cehoslovace, polone franceze, punându-se în discuție problema revizuirei tratatelor. Căci imediat nu ar mai fi fost congres internațional, ci național unguresc, cu alungarea oaspeților. De asemenea, să zicem, curată prostie și grosolănie față de lumea întreagă — și fără nici un folos — nu cred că maghiarii ar fi fost capabili. Dar să admitem că ar fi pus în discuție tratatele. Ei, și? Studenții români, le-ar fi discutat, cu argumente valabile, și cu toată obiectivitatea. Repet prin urmare: obținerea de la congresul internațional, dela Budapesta a fost o eroare, pierzând ocazia de a stabili legături folositoare pentru rezolvarea problemei jidănești. Acesta a fost și scopul jidanilor și jidăniților, care au pus intriga la cale.

„Federația internațională a studențimei antisemite“, formată deocamdată din Români, Bulgari, Unguri, Austriaci, Germani și Poloni — ca cei mai interesați în cauză — vine acuma să dreagă greșeala comisă. Cu o condiție: să nu decreteze excluși pe acei cari momentan nu sunt îndeajuns de pregătiți ca să înțeleagă problema jidănească — pentru că ea nu există, cu aceeași gravitate la dânșii — precum sunt studenții francezi, englezi, italieni sau americani: pe care trebue să-i pregătim, pentru a o înțelege.

„Congresul mondial antisemit“, ce urmează a se întruni la București — cum a fost și acel dela 1886 — trebue organizat cu toată grija de pe acum. Sarcina și onoarea acestei organizații, revine în primul rând, conducătorilor studențimei române, care au chemarea să adune tot materialul cerut de o expunere clară a problemei jidănești în România și a istoricului ei, și să adâncească doctrina naționalistă creștină, lămurind problema jidănească mondială, care va face obiectul acelui Congres. Studenții români să nu uite, că România a fost în fruntea luptei contra parazitismului jidănesc universal — și să ne păstreze această poziție de întâietate, a punctului său de vedere reprezentat, în trecut, cu deosebire aici la Iași, prin marile figuri a lui Simeon Bărnuț, ale luptătorilor pentru articolul 7, de la 1866, în frune cu A. D. Holban, din „fracțiunea liberă și independentă“, și ale luptătorilor pentru articolul 7, de la 1879, în frunte cu **Vasile Conta, Vasile** Alexandri, Mihai Eminescu, Mihail Kogălniceanu, Ion C. Brătianu, Gheorghe Mârzescu, ne când „Europa“ toată, a congresului de la Berlin era complect jidănită. Acum, adevărul susținut constant de România, triumfă. Dar mai este încă mult de făcut; până ce va fi pus în practică. Generația de astăzi, să-și facă datoria, cum și-a făcut o generația de eri.

După discuție, Consfătuirea hotărăște:

L. A. N. C., salută cu toată simpatia „Federația internațională a studențimei antisemite“, și „Congresul antisemit mondial“, ce urmează a se întruni la București, și-i asigură întregul său concurs.

După terminarea dezbaterei chestiunilor punctului întâiu al ordinei de zi, Consfătuirea trece la examinarea punctului al doilea.

II. Inaltul Consiliu de Apărare Națională.

D. Prof. A. C. Cuza: zice că „Inaltul Consiliu de Apărarea Națională“, nu este, cum s'ar putea crede, o nouă formație, erarhică a membrilor L. A. N. C.: ci o formație liberă, în afară de dânsa. „Inaltul Consiliu de Apărare Națională“, este consensul și convergența tuturor conducătorilor superiori ai nației din Biserică, din Administrație din Justiție, din Armată, din Invățământ, dar nu mai puțin din profesiunile libere, din comerț din industrie, din agricultură: hotărâți să împiedice desnaționalizarea Românie, punând interesele naționale românești și creștine, mai presus de partide, și interesele legei, mai presus de persoane. Amestecul politicianilor din partide, zădărnicind aplicarea legilor pentru a susținea pe jidani, de cari sunt conrupți — este cauza conrupției generale, și a desnaționalizărei progresive a țărei, pe care o perdem. Numai o reacțiune energică în spiritul acelor cari ne conduc ne mai poate salva. L. A. N. C. are misiunea să contribue la formarea acestui „Inalt Consiliu de Apărare Națională“, — constituind liber și fără nici un fel de legături formale, ci numai prin unificarea conștiinței tuturor pe două căi anume: prin intervenții particulare directe, și prin denunțarea publică, a celor cari nu-și fac datoria. Președinții organizațiilor, și toți membrii L. A. N. C., să lucreze activ și neadormit, în amândouă aceste direcții.

După discuție, Consfătuirea hotărăște:

Formarea „Inaltului Consiliu de Apărare Națională“ va fi obiectul constant al acțiunei L. A. N. C., în orice domeniu.

Consfătuirea trece apoi la cercetarea ultimului punct al ordinei de zi.

III. Manifestul către Români.

După discuție, consfătuirea hotărăște:

„Manifestul către Români“, va fi redactat de Președintele Suprem d. Prof. A. C. Cuza, care va arăta situația creiată prin guvernarea partidelor, și remediile propuse de L. A. N. C.

Ordinea de zi fiind astfel terminată, d. Prof. A. C. Cuza, ia cuvântul mulțumind, în numele L. A. N. C., tuturor pentru sacrificiile făcute în interesul cauzei și pentru admirabila unire frățească în cursul acestor dezbateri, variate și laborioase, fără nici o disensiune. Consfătuirea a făcut încă odată dovada că L. A. N. C. este o **frăție de muncă** a cărei **disciplină organică** o face capabilă să îndeplinească orice chemare în Stat.

Declară consfătuirea închisă.

•

Din această expunere amănunțită, cetitorii noștri vor vedea care a fost opera realizată de Consfătuirea Președinților L. A. N. C., dela 14 Septembrie 1929 care va rămânea memorabilă prin însemnatele probleme, pe care le-a lămurit, deschizând noui orizonturi, și prin spiritul înalt de **frățească disciplină,** în adevăr, și de **rodnică muncă,** de care a fost dominată. **Adeziunile și părerile** primite de consfătuire, în fruntea cărora se găsesc d-nii Prof. Dr. N. C. Paulescu (București), Prof. I. Cătuneanu (Cluj) Avocat Gh. Mil. Demetrescu (Craiova), Al. Țierani (Timișoara), Dr. Morariu (Lugoj), R. Damian (Sibiu), V. Prelipceanu (Fălticeni) Pr. S. Ioan Iliuț (Strojineț), Prof. Th. Hutanu (Cernăuți) și atâtea personalități valoroase din diferite regiuni ale țărei și cărora ne grăbim a le mulțumi imediat — vin să mărească însemnătatea acestei Consfătuiri.

Exprimându-ne întreaga noastră admirație, zicem cu încredere întărită în izbânda viitorului apropiat după această admirabilă Consfătuire:

Să trăiacsă Președinții Organizațiilor L. A. N. C!

Să trăiască Președintele Suprem, d. Prof. A. C. Cuza!

„Apărarea Națională“.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Jubileul de 100 ani dela sfințirea bisericii ort.-rom. din Toracul-mic

Duminică în 8 Septembrie s'a serbat în Toracul-mic, cu o deosebită solemnitate, jubileul de 100 ani dela sfințirea bisericii.

Din zorii zilei, Bubuitul trasurilor vestea începutul acestei mari serbări, iar dangătul de clopote, mai apoi, chema pe credincioși la locașul d-zeesc.

S'a celebrat un serviciu divin frumos, răspunsurile fiind date de minunatul cor bărbătesc din loc, cu o măestrie neîntrecută. După terminarea Pricesnei, Pr. I. Pintăru a ținut o frumoasă cuvântare, plină de însuflețire. Intre altele spune, în rezumat: Satul s'a înființat în anul 1675, de către coloniști români veniți din Sendorf (Serdin); strămoșii noștri, 64 ani n'au avut biserică, iar slujbele le-au ținut în casa de sub No. 245; abia în 1821 s'a putut pune peatra fundamentală și la 8 Sept. 1829 s'a sfințit acest sfânt lăcaș.

D-sa mai arată falnica origine a Torăcenilor — vlăstari ai unui viguros neam, — ajunși pe urmă, sub stăpânire ungurească, coloniști pe aceste plaiuri atât de favorabile lor (?). Intr'adevăr însă, nu peste mult timp, Torăcenii ajung a fi iobagi contelui Kiss Ernö din Bega-Sân-Giorz. Dar mai târziu, acești iobagi, datorită muncii lor și cu ajutorul lui D-zeu, ajung să fie stăpâni ai averilor acelui conte. „Gardul de fer ce îngrădește avlia (curtea, N. R.) bisericii noastre, este din gardul ce îngrădea curtea acelui satrap...“ — a spus Pr. Pinter.

Insfârșit d-sa arată desvoltarea pe teren bisericesc, cultural și economic, dela colonizare până azi.

După sf. liturgie a avut loc un banchet la care au participat mulți credincioși. Aici, după obiceiul bătrân, credincioșii au făcut diferite donațiuni acestei biserici, — după fiecare donațiune urmând bubuitura treascului și dangătul clopotelor.

După masă, orchestra „Lira“ și Ioan Mircu cu banda lui, au organizat jocuri poporale cari au ținut până seara.

La ora 8.30 seara a avut loc un concert aranjat de corul „Doina“ și de însuflețiții noștri studenți.

Programul a fost bogat. Corul „Doina“, prin cântările executate, a cucerit aplauze unanime. „Rugămintea din urmă“ și „Doina“ (de Coșbuc), declamate de d-l P. Lațcu, au vrăjit lacrimi în ochii ascultătorilor. Piesa teatrală „S'a stricat lumea...“ (de Nic. Țințariu) a fost jucată cu adevărat talent artistic de d-l I. Baloș și P. Lațcu și de d-rele Tita Frișcan, A. Teorean și L. Teorean.

Din program n'au lipsit nici dansurile naționale, ca: „Hora frăției“, „Calabreaza“ și „Lugojana“, executate cu măestrie de d-l înv. V. Andrei și d-rele S Frișcan, A. Teorean și L. Teorean.

Tot ce-i românesc, tânăr, viguros și plin de energie, a contribuit la slava acestei zile mari. (Că au fost și de cei cari pândeau de după șatră, în nădejdea unei nereușite și că mai erau și de acei cari cereau „Taksenamarka“, cu toate că intrarea era „benevol“, — asta n'are importanță. Se iartă. Și se iartă, mângâindu-ne cu gândul: Nu-i pădure fără uscătură“...).

Avram Vichentie

„Nădejdea“ Vârșeț.

Furtuna și ploaea

Prin noapte furtuna vuește:
In aer fug sute de bice
Pe munte pădurea foșnește
Și'n câmpuri, tot valul de spice
Se duce, se'ntoarce, se'ndoae,
De-ai crede că iadul e-afară...
Cu picuri molateci de ploae
Furtuna se joacă, fugară...

Un fulger aprinde tot cerul
Și tunetul sparge auzul
De-ai crede c'asvârle tot fierul
Spărgându-se'n noapte obuzul;
Și fulgeră, fulgeră într'una
Și țipă și geme natura...:
E'n luptă cu ploaea, furtuna,
Cum este iubirea cu ura.

Dimitrie Stănculescu

Din viața satelor noastre

Chișoda nouă. Ștefan Gherba și Marcu Stoica erau de mult certați. Zilele trecute ambii au petrecut într'o crâșmă, unde din nou s'au încheierat. Când Gherba a eșit la stradă, Stoica a tras un foc de armă asupra lui, dar nu l'a nimerit. Stoica înfuriat s'a repezit asupra lui Gherba și i-a aplicat câteva lovituri de cuțit. Stoica, grav rănit, a fost transportat la spital. Jandarmeria a deținut pe Gherba și l'a înaintat Parchetului.

Conop. Generalul francez Berthelot, cetățeanul de onoare a României, a sosit n această comună la o vânătoare de trei zile. pe moșia d-lui Cicio Pop.

Berini. Plugarul Gheorghe Cimponeriu a căzut în captivitate rusească, în timpul răsboiului mondial. După 11 ani se reîntoarce în satul său natal, unde află, că nevastă-sa la declarat de mort, acum 4 ani și s'a măritat cu Nicolae Nanu. De prezent, nenorocitul caută, să-și recâștige averea lăsată de el, când a plecat în războiu.

Hălmagiu. Răufăcători au spart biserica română din Hălmagiu, de unde au furat sfântul potir și alte obiecte de valoare. Spărgătorii, la nici un caz nu pot fi creștini. Spargerea a fost observată abea în dimineața zilei următoare. Jandarmeria anchetează.

Păuliș. Ștefan Juconi a fost destituit din postul de secretar comunal. Primăria l'a dat în judecată pentru fraude ce ar fi săvârșit. Parchetul anchetează.

Șipet. Parchetul din Timișoara a fost înștiințat, că în primăvara anului curent au murit, în această comună două femei, în urma unui avort artificial, provocat de mâini criminale. S'a început audierea martorilor și se așteaptă exhumarea cadavrelor pentru constatarea adevărului.

Silagiu. Sala de învățământ din școala greco-catolică, este din nou închisă de părintele greco-catolic, I. Cismaș. Intrăm în al cincilea an de când părintele Cizmaș, închide și deschide școala după bunul său plac. Avem 3 învățători și două școli. Credincioșii greco-catolici sunt din nou pe drum spre episcopia din Lugoj cu plângerea lor, că copii le-au rămas pe drumuri.

Având în vedere, că de astă dată poporul este foarte supărat, rugăm pe P. S. S. Episcopul Lugojului să binevoiască a lua o hotărâre categorică în această materie. Să se deschidă imediat școala greco-catolică, sau să se zidească una nouă. In felul de până acum, nu mai poate merge, fiind în joc prestigiul nostru românesc. Cu 2 bani în trei pungi nu se mai poate. Dacă părintele Cizmaș ar avea dreptate, să fie satisfăcut pe deplin, întrucât ar fi în rea credință, să fie aspru pedepsit. Aceasta așteptăm de la P. S. Sa Episcopul nostru din Lugoj.

Un greco-catolic.

Tolvădia. In ziua de 23 Sept. c., maestrul zidar Portscheller Francisc, lucrând la renovarea bisericii a căzut dela o înălțime de 8 metri. Și-a fracturat un braț și a rămas în nesimțire. A muri din cauza rănilor interne.

La înmomântare au luat parte toți locuitorii comunei.

D-zeu săl ierte!

INFORMAȚIUNI

Răzbunare. In teatrul german din Praga, în decursul reprezentației unei operete, actrița Genoveva Kvapil de origină poloneză, a tras trei focuri de revolver, asupra unui cântăreț de pe scenă. Gloanțele nu au nimerit. Cauza atentatului este că cântărețul i-a promis c-o ia de nevastă și nu s'a ținut de cuvânt.

Disolvarea Consiliului județean. Ministerul de interne a disolvat consiliul județean din Timiș-Torontal și a numit următoarea comisie interimară, până la noile alegeri, conform nouei legi administrative: Președinte: Părintele Ioanichie Neagoe. Membrii: Dr. Dimitrie Chiroiu, notar public Dr. G. Muth, avocat, Dr. F. Dutschak, avocat, Dr. Ioan Subțire, avocat, Ing. Ioan Pierre avocat, Dr. Valeriu Boleanțu, avocat, Ștefan Lampel, agricultor. Secretarul comisiei interimare: d-l Dr. Emil Țieranu.

Amnestia. Procesul jidanilor cari în anul 1924, au încercat să ucidă pe studentul român Beșliu, a fost sistat, în baza amnestiei.

Saltă și te bucură Sioane?

România oficială biurocratică, iartă pe Reiter Ernö și Comp.

Nu însă și poporul român bănățean.

A ierta, este dreptul lui Dumnezeu. Noi ne fiind d-zei nu putem ierta asemenea atentate odioase.

Jidanii să știe, că bănățeanul român ține minte toate nedreptățile, ce i se fac.

Și nu rămâne dator nimănui.

Banditism talmudic. In apropierea comunei Rapperswill, lângă lacul de Zürich, în Elveția, un șofer a oprit mașina lângă minorele Loni Bauert în etate de 12 ani și Grete Schneider, de 8 ani, întrebându-le, unde se află cel mai apropiat garaj. A luat fetițele în mașină, ca să-i arate drumul. Cu o viteză de 70 klm. pe oră a trecut prin fața garajului, luând drumul spre granița Austriacă. Fetițele speriate au început să țipe după ajutor. Cea mai mare a sărit din mașina ce alerga în goană nebună.

La graniță a fost prins banditul. Aici s'a constatat, că este un jidan comerciant de carne vie, care a vrut să fure fetițele, ca să le vindă în Constantinopol.

Din Austria. Redactorul responsabil al gazetei comuniste „Rothe Fahne“, a fost arestat pentru crima de înaltă trădare de patrie. Se numește E. Zucker și este jidan.

Medic șef Dr. Butean s'a reîntors din străinătate și și-a reluat consultațiile pentru bolnavi de piele III, Piața Asanești 12.

Congresul restauratorilor și hotelierilor. Zilele trecute s'a deschis congresul general al restauratorilor și hotelierilor din țară, în subsolul palatului Camerei de Comerț, din Timișoara, prezidat de un hotelier jidan, din Oradea-Mare. In decursul desbaterilor acestui congres, d-l Cărăbaș, hotelier din localitate a cerut să se vorbească mai mult în limba statului. Cererea d-lui Cărăbaș, a enervat grozav de mult pe participanții botezați cu briciul din acest congres. A mai vorbit încă un restaurator român, care s'a declarat de minoritar în acest congres.

Autoritățile noastre au onorat acest congres cu absența domniilor lor. Bine au făcut. Harhării se așteptau să le vină la congres, întreg guvernul, în frunte cu d-l prim-ministru Maniu.

S'au ars puțintică. Au rămas numai ei de ei.

Despre beuturile falșificate și despre spirtul metilic nu s'a vorbit nimic. N'or vrut să-și compromită gheșeftul.

Pentru „Kulturverband“-ul german, primăria orașului Timișoara a lichidat o subvenție de 50mii lei. Această sumă se folosește pentru teatrul german, care de prezent se află în Timișoara.

Pedeapsa unui revoluționar. Cetim în gazetele italiene: **Tribunalul special pentru apărarea statului a pronunțat eri verdictul în procesul lui Cesare Rossi, fostul director al biroului presei la președenția consiliului, inculpat de a fi organizat un complot revoluționar. Rossi a fost condamnat la 30 ani închisoare.**

Din această știre, multe se pot învăța:

1. In Italia există un Tribunal special pentru apărarea statului, care judecă procesele celora ce păcătuesc contra patriei.

2. Pe lângă toată atenția fasciștilor, s'a putut întâmpla, să se strecoare un element periculos, până la postul de director al presei lângă Mussolini, de unde s'a pus să sape la temelia statului italian.

3. Dușmanul a fost descoperit și condamnat la 30 ani pușcărie, ceea ce este cea mai mare pedeapsă.

Aceasta în Italia.

La noi nimic. Nici Tribunal al apărării statului, nici descoperire de dușmani ai patriei, nici pedepse pentru hoți și tâlhari, pe cari nimeni nu-i prinde.

Numai demagogie.

Iată unde ne-au adus „partidele“.

Când cuziștii vor veni la putere, atunci se va dovedi, că și în România se poate face ordine.

Talmudul

Trăim împreună cu jidanii, ca podgoreanul cu filoxera; trebue deci să cunoaștem ce învață jidanii, ani dearândul, în seminarile lor rabinice și să cunoaștem izvoarele, din care scriitorii „moderni“ liberi cugetători, își scot frazele bombastice, cu cari atacă orânduiala socială a statelor creștine. Acești „scriitori“ sunt atât de obraznici, ca să afirme, că ideile scoase din Talmudul jidovesc ar forma: „libera cugetare“.

„De ce părăsiți legile lui Dumnezeu, ca să împliniți cele omenești“, zice Hristos către evrei. (Mateiu 15. 3. Marcu 7. 8.) și am putea pune această întrebare și astăzi strănepoților fariseilor de pe vremuri, jidanilor talmudiști de astăzi cari luptă cu rafinatele arme ale fariseismului talmudic, pentru a ajunge la putere și bogăție, în zilele noastre. Iubite cetitor, nu te lăsa sedus de sleahta „democratică“, „liber cugetătoare“ și „progresistă“, cari se folosesc de aceste firme ca disprețuind pe Moise și profeții, să glorifice balaurii și șerpii talmudici, fără a avea măcar numai o urmă de dreptate sau conștiozitate; pe această pleavă a omenimei nu-i putem îndeajuns demasca și înfiera, ca lumea să se știe feri de ea. Dacă aceste gunoae, ce se nasc dela diavolul și la diavol se vor întoarce, vor urla că sunt calomniați, — creștini, nu le credeți. Este un obiceiu vechi al jidanilor, că țipă ca din gura de șarpe când cineva le descoperă rănile spurcate din Talmud. Atunci plâng și se vaită, că sunt suspecționați pe nedrept, sunt persecutați din ură, intoleranță și invidie.

Sau cuprind lucruri bune și frumoase, cărțile „sfinte“, ale jidanilor, sau nu. Dacă da, atunci să se dea la lumină, fiindcă cel ce umblă pe calea dreaptă nu are de cine să se teme; dacă nu, atunci înțelegem de ce persecută jidanii, cu atâta ură pe Eisenmenger, Rohling, Cuza, etc. cari au păcătuit numai cu aceea, că au arătat în traducere, ce conține Talmudul.

„Vei pieri în mânele noastre; vom termina cu tine nemernicule!“ „Cum Aman a terminat pe spânzurătoare, așa te vei sfârși și tu porcule“. Astfel de scrisori a primit Rohling, traducătorul Talmudului, care a oferit 10 mii de galbeni, aceluia care va arăta o greșală în trducere sa, dar nu s'a aflat nimeni. Abatele De la Marque a pus și el un premiu de 10 mii galbeni, dar nu s'a aflat concurent. Eisenmenger, care a publicat lucrarea: „Das entdeckte Judentum“ a fost acuzat la Kaiser și a fost osândit la 40 ani pușcărie, dar când trei universități și chiar rabini ortodoxi au dovedit exactitatea traducerei sale, a fost achitat și jidanii i-au oferit 10 mii galbeni, ca să le vindă lor dreptul de editor. In sentința tribunalului din Berlin, la 1787. în procesul lui Eisenmenger, se zice: „este vina numai **a jidanilor, dacă cetitorul înțelept;** pe lângă cea mai mare bunăvoință, nu poate extrage miere din otravă adevăr din minciună, toleranță din intoleranță, prietenie și dragoste din dușmănie și ură“.

Autoritatea talmudului.

La jidani, Talmudul are mai mare autoritate ca Tora. In Baba mezia, pagina 33 se zice: „Cine studiază Tora face, ce este moral și imoral; cine studiază „Mișna“, exercită o virtute, pentru, care va fi răsplătit; cine studiază „Ghemara“, exercită cea mai înaltă virtute“ Se știe, că Mișna și Ghemara, laolaltă, formează: Talmudul.

Rabinul Elieser afirmă, că Talmudul a existat, încă înainte de a se face lumea, cu 974 de epoci și a fost păstrat de D-zeu.

Rabinul Menachem, constată, că Cain și Abel s'au încăierat într'o discuție asupra legii portului izmenelor, din Talmud. (Parasa Beresith, pagina 33).

Ce autoritate are Talmudul și cuvintele rabinilor, ne ilustrează textul: D-zeu nu permite, ca un rabin să greșească sau să facă ceva nepermis, nici magarul unui rabin nu poate mânca ceva ce ar fi oprit.

In ultimii 200 ani, toate edițiile de Talmud conțin o mulțime de foi curate, netipărite, însemnate cu un cerc. Ce să fie?

Cercul atrage atenția cetitorilui, ca să ia o ediție mai veche și să cetească acolo aceea, ce lipsește. In edițiile vechi din Veneția, la 1520 și Amsterdam, la 1600, aceste locuri conțin înjurături ordinare la adresa creștinilor și lui Hristos. Aici se află și explicația, ca sub denumirea de „goi“ se înțeleg mai ales creștinii. Când creștinii au aflat acest lucru, s'a pornit o acțiune puternică contra talmudiștilor, cari în 1631, au hotărât să nu mai tipărească acest text, dar **să-l învețe la școală prin graiul viu.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In Bulgaria. La 15 Septembrie au fost ucişi în plină stradă şi în ziua mare, 2 Sârbi, în Sofia (capitala Bulgariei). Un fotograf sârb se dusese la Sofia, pentru a lua fotografii pe seama unor gazete sârbeşti ce voiau să scrie câte ceva despre Bulgaria. A doua zi l'au aflat împuşcat în stradă, într'un lac de sânge! Era sfredelit de 2 gloanţe de revolver şi 30 de împunsături de pumnal (cuţit). Al doilea e un advocat sârb, Anghel Micolov, ce mersese în ceva treburi la Sofia. A fost găsit împuşcat (în aceeaşi zi) în una din cele mai umblate străzi ale oraşului. Şi nu a auzit, nici a văzut poliţia nimic. Pe ucigaşi nu i-a prins nimenea!

Târgul de ţară din Timişoara, s'a închis cu rezultatul ce l'am fost prevăzut: au venit foarte mulţi oameni şi s'a cumpărat foarte puţin. Vitele s'au vândut cu următoarele preţuri: 1 păreche boi dela 15000 până la 47000 lei; 1 vacă 3—18000 lei; porci graşi cu 37—40 lei kilogramul; 1 păreche de oi 700—1000 lei; cai 3—9000 lei.

Fructele şi legumele s'au cumpărat: fasole verde 12—16 lei; fasole albă 12—18 lei; mazăre 15—19 lei; ustoroiu 14—16 lei; varză albă 2—6 lei; varză acră 11—15 lei; conopida 2—7 lei; varză creaţă 2—4 lei kilogramul. Ardei 5 litri 3 lei. Ridichi o legătură 1—2 lei. Ardeiul roşu 200 lei kilogramul, Pătrânjel 12—16 lei; marcovi 12—16 lei legătura. Ciapa 3 lei kilogramul.

Mere 4—10 lei; pere 8—12 lei, pepeni 8—15 lei, struguri 9 lei kilogramul. Ciuperci 8—14 lei.

Cercul Academic Bănăţean secţia Bucureşti. Anunţă că înscrierile pentru intrarea în căminul Cercului se amână până la data de 15 Oct. a. c. După această dată nu se va mai primi nici o cerere. Rezultatul va fi anunţat la 24 Octombrie. Intrarea se va face între 27 Oct. şi 1 Noembrie. Cererile se primesc la sediul cercului Bucureşti IV, str. Dimitrie Racoviţă Nr. 9.

Educaţie „românească". Şcoalele şi-au deschis porţile şi copiii românilor dau năvală la carte.

Profesorii, odihniţi peste vară, îşi exercită meseria de educatori ai viitoarei generaţii. Din mânele lor vor eşi conducătorii viitori ai României.

Dacă profesorii şi-ar face datoria, atunci viitorul este asigurat. In caz contrar, vom ajunge şi mai afund în sclăvia jidovească.

La liceele din Timişoara, unii profesori şi profesoare, *îndeamnă elevii să-şi cumpere cărţile şi caetele şcolare, la librăria jidanului Moravetz,* când ştiu prea bine, că avem şi câţiva librari români, chiar în apropierea jidanului.

Aceşti profesori şi profesoare, comit *cea mai grozavă crimă* asupra sufletului elevilor, prin acest fel de educaţie de nepăsare faţă de interesele naţionale.

Nu de aceea îşi trimit părinţii români, copii la şcoală, ca să crească din ei „savanţi" cosmopoliţi şi imuni faţă de interesele româneşti, ci pentru aceea, că pe lângă cunoştinţele generale să se cultiveze şi sufletul în inţeles adevărat românesc, naţional şi patriotic.

Educaţia imună faţă de naţionalism a dat drept rezultat, pe intelectualii contimporani, cari înregimentaţi în „partide", confundă ţara, cu propriul lor buzunar.

Aşa nu mai merge!

Studenţii, cari termină şcoala şi au o diplomă în buzunar, *sunt simplii cerşitori, cari nu află slujbă, fiindcă puternicii zilei n'au fost crescuţi în stima faţă de neam şi nu simt durerile naţiunei.*

Decât să se continue cu fabricarea cerşitorilor cu diplomă, mai bine ar fi să li se dea ciomagul în mână şi să-i trimită la drumul mare, să imite pe Mantu şi Terente.

Haiducii nu au distrus ţara, dar „intelectualii" cosmopoliţi cu sigur o duc la râpă.

Recomandăm deci călduros profesorilor noştri ca să fie mai băgători de seamă în educarea tânărelor vlăstare, Scuza că la librăriile româneşti nu s'ar găsi toate cărţile, nu stă'n picioare.

Dece nu să anunţă librarul ce cărţi să comande şi dece an de an, profesorii schimbă mereu autorii de mamale? Lumea şcolărească din toate timpurile era învăţată să cumpere cărţi vechi cu preţ mai redus dela cei din clasa superioară lor. Azi acest lucru e imposibil. Chiar de rămâne mamalul aceluiaş autor, profesorii pretind să se cumpere ultima ediţie, căci e „mai complectă". Da e mai complectă, căci profesorul nu complectează lecţiunile din carte cu explicaţii ci lasă pe elev să-şi bată capul cum îi va plăcea.

Pe când şcoalele minoritare au ajuns centrele lor de focar naţionalist, şcoală românească pe zi ce trece se apropie de anarhie. Lucrul e explicabil: *Elevul n'are îndrumătări, profesorii nu le sunt părinţi sufleteşti.* In loc de a i se recomanda ca lectură extra şcolară literatura sănătoasă a scriitorilor noştri de valoare, elevii în lipsă de îndrumători citesc cu duiumul proaspetele fascicole eşite din atelierile lui Ig. Hertz. Şi anul acesta editarea acestor „romane de senzaţii" coencide cu începutul anului şcolar. Otrăvirea inimilor plăpânde e sistematică şi sigură. Din aceasta lectură murdară şi din educaţia greşită se va forma caracterul actualului generaţii.

Dacă mâine se vor apropia de prăbuşire şi ne-or blăstăma pentru drumul ce l-au apucat, nu noi vom purta vina. Răspunzători în faţa naţiunii sunt educatorii lor de azi, cărora o datorie imperioasă le dictă: *să le dea o îndrumare sănătoasă, să-i crească în simţeminte româneşti, ca sufletul lor să tresalte când va fi vorba de: Biserică, Rege şi Naţiune.*

„Binefacere" bolşevică. Cu ocaziunea operaţiunilor de salvare a naufragiaţilor generalului Nobile, la Polul Nord, întreprinse de spărgătorul de gheaţă rusesc „Krassin" s'a salvat şi vaporul german „Monte Cervantes", care a fost prins între munţii de ghiaţă, în regiunea polară.

Pentru ajutorul dat vaporului german, guvernul sovietic a cerut suma de 100 milioane lei, dela societatea germană de navigaţie a cărei proprietate este vasul „Monte Cervantes".

Acest gest de „umanitate" rusească dovedeşte pe deplin mentalitatea talmudică a jidanilor ce conduc Rusia de azi şi ne arată, că şi operele de „binefacere" numai pentru bani le fac.

Intregul vapor salvat nu valorează 100 milioane lei, cât cer bolşevicii.

Iată cum se demască singur, bestiile jidoveşti, din Moscova.

Un servitor dela depozitul de sare R. M. S. îşi reclamă şeful din răzbunare. Mai zilele trecute, poliţia din circ. II Fabrică, direcţia generală C. F. R. şi direcţia R. M. S., au primit câte o reclamaţie în scris, semnate cu semnătura „grifă" de individul Vasile Roşiu, prin care aduce tot felul de învinuiri şefului depozitului de sare R. M. S. din Timişoara gara Fabrică.

Vasile Roşiu, autorul reclamaţiilor, e un renegat al credinţei strămoşeşti, de care s'a lepădat de câtiva ani, azi fiind „baptist" — pocăit, cum zice el — şi care, acum două săptămâni, a fost destituit din postul de servitor al depozitului de sare R. M. S. din Timişoara gara Fabrică, în urma unui raport al d-lui Topârcianu şeful depozitului, fiind învinuit cu delictul de mită, nerespectare de ordine şi negligenţă în serviciu.

Văzându-se scos din funcţia unde s'a înstărit din luarea mitei, s'a gândit să-şi răzbune pe şeful său, făcând reclamaţiile amintite mai sus.

Invinovăţeşte — la rândul lui pe d-l Topârcianu, şeful depozitului, că fură lemne din vagoane, fură scânduri cari aparţin podelei vagonului şi înşală la cântar când vinde sare.

Toate aceste învinuiri, sunt absurde şi lipsite de adevăr. D-l P. Topârcianu e venit la conducerea acestui depozit abia de o lună, deci n'a avut nici timpul necesar să cunoască în amănunţime lucrările lăturalnice, mărginindu-se în acest timp numai la ordinea depozitului, care a început-o prin izgonirea leneşului renegat. In afară de astea, direcţia R. M. S. cât şi direcţia generală C. F. R., n'au primit până în prezent nici un fel de reclamaţie contra d-lui Topârcianu; deci d-l Topârcianu, rămâne cu faţa curată şi acelaş funcţionar corect cum l'am cunoscut noi până acum.

Babtistul, nazarineanul, pocăitul — cum vreţi să-i ziceţi, căci singur nu se ştie ce eşte — Vasile Roşiu, scârboasa unealtă a javrelor jidoveşti de care a fost corupt dela religia creştinească, îşi va primi pedeapsa, căci va fi acţionat în judecată pentru calomnie.

Faptul în sine nu ne-ar interesa, dacă s'ar reduce numai la incident, ci, ne interesează din alt punct de vedere: Lejorele jidoveşti, printr'o acţiune metodică de pervertire şi corupţie a tot ce este românesc, îşi formează unelte de lucru din corupţii de ei, pe cari îi îndeamnă la acte condamnabile — cum e cazul de mai sus — spre a putea avansa cu plasarea jidanilor, în toate instituţiunile şi functiunile de stat mai ales acolo de unde a fost scos un coreligionar de al lor, sau unde se poate fura statul.

Acţiunile jidoveşti de denigrare a instituţiunilor statului, sunt cunoscute de toată lumea aşa că, nu mai e nevoie să insistăm asupra lor. Ceiace merită a fi arătat aici, e că, credinţa noastră a învins încă odată scârbosele uneltiri jidoveşti, cari voiau plasarea unui jidan ca şef al depozitului de sare R. M. S. unul à la Salamon fostul şef acum 3 ani, care a delapidat câteva milioane la acest depozit.

Se vor lămuri şi autorităţile cari anchetează?

Vom vedea. *L. B. V.*

Oraş distrus de uragan. Un uragan puternic a distrus oraşul Miami din Florida. Palate s'au prăbuşit, s'a distrus uzina electrică şi apaductul. In port toate vasele s'au scufundat. Pagube sunt enorme.

In atenţia teatrelor săteşti. A apărut dialogul comic: Cârpaci şi Petecilă. Se poate comanda la d-l Ioan Pela, Izvini (poşta Recaş) Jud. Timiş-Torontal. Preţul 12 Lei.

Medicul Dentist Dr. Nerva Drăgan. Directorul Medic-şef al Ambulatorului Dentistic de stat şi-a mutat sala de consultaţie în casa proprie din III. Str. Metrop. Meţianu 6 (Strada Köszegi) vis a-vis de podul de fier al C. F. R. din Elisabetin prima strada la dreapta dela Crucea Alba (Institutul Obstetric). Oprirea pentru Tramvai la Cinematograful din Cetate.

D-l advocat dr. P. Nemoianu îşi are biroul în Bucureşti II, strada Transilvaniei 10. Telefon 377—88.

Anunţ. Subsemnatul am doi ver[i] de un an de vânzare de so[i] **Manguliţă.** Doritorii cei vo[...] iesc a cumpăra pentru prăsilă, să se adreseze la: **Nicolae Stanciu, Hodoş No. 16,** jud. Timiş (poşta Brestovăţ).

Atelierul de tâmplărie IOAN COTÂRLĂ Timişoara - Fabrică str. Căpitan Dan No. 7. Vinde mobile de tot felul din lemn stejar, frasin, cireş, nuc, etc. Primeşte comenzi, pe lângă preţurile cele mai ieftine. Execută în mod ireproşabil ori ce lucrare de tâmplărie. Atelierul şi magazinul de mobile se poate vizita zilnic (şi în zile de sărbători).

No. 1207/2078/1929 port.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoştinţă publică, că în urma decisului despre ordonarea execuţiei de escontentare a Judecătoriei Urbane II din Timişoara cu No. 10453/1928 şi în urma deciziunei despre delegarea cu No. G. 4030/1929 al Judecătoriei Urbane I din Timişoara, în favorul lui Nicolae Tomansky din Timişoara repr. prin Dr. Lucian Georgevici adv. în Timişoara pentru suma de 18.320 Lei capital, 12% la sută interese dela 12 Septembrie 1928 şi pentru spese în 2722 Lei deja stăverite şi cele mai obveninde se fixează efectuarea licitaţiei pe ziua de **15 Octombrie 1929 ora 3 p. m.** în Timişoara III, str. Treboniu Laurian No. 1, pe când se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate şi anume: 1 gramafon marca Doxa, beuturi spirtoase, butoaie, o cutie Standard cu 96 duzine aţuri mixte de mătase, 1 dulap de bucătărie şi haine bărbăteşti, preţuite în 9.370 Lei.

Timişoara, la 26 Sept. 1929.

D. Rakovitz, portărel.

Judecătoria ocolului rural Ciacova

No. 1861/3/1929.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc aduc la cunoştinţă publică în sensul legii articolul LX din 1881 § 102 respectiv LXI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare ş. a.: 2 porci, 2000 ţiglă de acoperit, 2000 cărămidă şi alte obiecte care în urma decisului Nr. 8297/1929 a judecătoriei urbane I Timişoara s'au execvuat în favorul execvatorului Prima Casă de Păstrare Timişoara repr. prin advocatul Dr. Nestor Porumb pentru incasarea capitalului de 17.000 Lei şi acc. prin execuţie de acoperire şi cari s'au preţuit în 4700 lei, se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiuni pe baza decisului Nr. 1861/1929 al judecătoriei de ocol din Ciacova, se fixează termen pe ziua de **19 Octomerie 1929 ora 3 p. m.** în comuna Şipet. Toţi cari au voe de a cumpăra sunt invitaţi prin acest edict cu observarea aceia, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX. din 1881 § 107 şi 107 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata, şi în caz necesar şi sub preţul de strigare.

Ciacova, la 23 Sept. 1929.

Dănilă Loichiţă esmis jud.

Ca să demonstrăm, ce autoritate au rabinii, — cerem scuzele anticipate ale onor. cetitor — reproducem ceea ce zice rabinul învăţat Akkiba, despre rabinul Iehosa, care a fost şi mai „sfânt" ca dânsul: „Eu am petrecut odată, pe rabinul Iehosa, la closet, unde am învăţat trei lucruri de la dânsul: întâiu, omul să se golească, nu dela Răsărit spre Apus, ci dea Nord spre Sud; a doua oară am învăţat, că nu stând în picioare, ci şezând trebue, înainte de golire să-şi desbrace omul haina şi în fine, că nu cu mâna dreaptă, ci cu stânga să se şteargă omul la ... (Berahot 62-a pag.)

Ceeace noi însemnăm cu puncte, în Talmud este scris, pe nume, fără nici o ruşine.

Un alt exemplu: Rabinul vestit Rabh a avut un elev cu numele Kahana, care s'a băgat sub patul rabinului. Rabh s'a culcat cu nevastă-sa şi când a început......, Kahana a strigat: Gura părintelui meu este aşa de dulce ca o mâncare, ce nu-i arsă. — Kahana, tu eşti aici, — strigă rabinul — afară de aici! Tu eşti prea obraznic. Kahana a răspuns liniştit: Ceea ce faci tu, este lege şi eu trebue s'o învăţ. (Berahot pag. 62 a).

Partea cea mai esenţiatlă a Talmudului este „Kabalah", teologia mistică a judaismului, din care dăm câteva date:

Lui Moise, însuşi D-zeu, i-a dat lecţii din Talmud, timp de 40 zile.

Cel mai bun cabalist a fost regele Solomon, care s'a priceput bine la „Semhammforras" (explicaţia corectă a numelui lui D-zeu). (De aici numele de „semafor" la C. F. R.: indicator corect. Un jidovism pur talmudic).

Despre Solomon se zice, că numai cu ajutorul lui Asmodaeus, regele dracilor a putut să zidească templul din Ierusalim. A îmbătat pe Regele Dracilor şi legat în lanţuri, la târât după sine. Afară de aceasta, cu ajutorul Kabalah-ei, a constrâns, pe dracii Asat şi Asael, ca să-l înveţe la filozofie şi arte frumoase.

Despre „sfântul" D-zeu.

Talmudul a măsurat pe D-zeu şi a aflat, că corpul lui are o lungime de 2,370.000 mile. Are mâni, **picioare, degete — toate** măsurate exact.

Ziua are 12 ceasuri; în primele trei D-zeu, învaţă „Legea" (Tora); în următoarele 3 ceasuri, face dreptate, în alte trei, nutreşte lumea, iar în ultimele trei, se joacă cu Leviathan regele peştilor (vaporul, cu care a călătorit M. S. Regina Maria, în America, se chiamă: Leviathan. Numire curat talmudică). Noaptea D-zeu ceteşte în Talmud.

De când s'a distrus templul lui Solomon din Ierusalim (zidul plângerilor de astăzi) D-zeu nu se mai joacă cu regele peştilor, **ci plânge, pentrucă a făcut UN MARE PĂCAT.**

Acest păcat iî apasă atât de greu conştiinţa, încât plânge mereu, iar noaptea urlă, ca un leu.

(Urmare).

Mica Publicitate

Biroul „CONCORDAT" Bucureşti II, B-dul Basarab No. 48; Autorizat de Tribunal, execută conştiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. Mijloceşte orice afacere în Capitală. Onorar după tarif şi învoială. Adaogaţi marcă de răspuns, la orice scrisoare.

CINEMA:

CETATE: 5 şi 6 Oct. — APOLLO: 7 şi 8 Oct.
CONCORDIA: 10 Octombrie

Unul contra toţi

Mare film de aventuri senzaţionale în 8 acte.

In rolul principal:

CARLO ALDINI.

Monopol: Erofilm-Braşov.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCĂ" Sucursala Timişoara, Piaţa Ţepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.